

HRVATSKO
KATOLIČKO
SVEUČILIŠTE
Z A G R E B
UNIVERSITAS
STUDIORUM
CATHOLICA
CROATICA
Z A G R A B I A

*Izvoješće o radu
Volonterske skupine
HKS-a
u akademskoj godini 2013./2014.*

Uvijek nasmijane volonterke: Gloria Glibo, Marija Rotim, Valentina Kanić, Dorotea Božić, Anamarija Parić

Što smo i zašto radili u ovoj ak. god. 2013./2014.?

Skupina studentica željna stjecanja novih iskustava u društvenom djelovanju, na poticaj asistentice s Odjela za sociologiju Hrvatskog katoličkog sveučilišta Valentine Kanić, započela je s radom Volonterske skupine u veljači 2014. god. Nakon upoznavanja s osnovama volontiranja i dogovora oko rada Volonterske skupine istraživale su se mogućnosti volontiranja. Članice Volonterske skupine obilazile su zajedno, prema interesima, različite ustanove koje se bave pružanjem socijalnih i zdravstvenih usluga siromašnima, djeci, starima; razmatrale mogućnosti uključivanja u bolnice, davanja besplatnih instrukcija djeci različitih životnih situacija. Na Sveučilištu su provedene dvije humanitarne akcije za pomoć ljudima s poplavljenih područja: korizmu za ljude s područja Sisačko-moslavačke županije i u mjesecu svibnju za ljude s područja Slavonije. Isto tako studentice su pomagale, po potrebi, kod organiziranja nekih aktivnosti vezanih uz rad Sveučilišta (pakiranje poklona, prodaja knjiga – osobito Mija Rakarić i Ana Brkić, studentice sociologije 2. god.).

Kutijicu za prikupljanje priloga izradila je Doris Lepoša, studentica 1. godine sociologije.

“Svaki smo se mjesec sastajale da bismo se duhovno osnažile i izmijenile iskustva i čule gdje tko ide. U međuvremenu smo neke članice izgubile, a neke dobile. Zadnji smo sastanak održale prije kolokvija i ispitnih rokova kako bi se vrijeme i obveze mogle pravilno i prikladno rasporediti i izvršavati. Završili smo dogovorima za jesen i iduću akademsku godinu, a do tada, uživamo u plodovima dosadašnjega rada koje, kroz ovo Izvješće, želimo podijeliti s ostalim članovima akademske zajednice i svim zainteresiranima za naš rad. Iako ovo Izvješće nema puno slika, jer se uglavnom radi o radu s djecom, pa fotografiranje podliježe određenim procedurama, vjerujemo da su pisane riječi dale uvid u iskustvo ovih studentica i kako je dobro nakon sati nastave odvojiti se od svog svijeta i otići u neki drugi. Koji nas treba.” - tako će Valentina Kanić, voditeljica Volonterske skupine.

Volontiranje u Caritasu Zagrebačke nadbiskupije

Nakon predavljanja raznovrsnih mogućnosti volontiranja u Caritasu Zagrebačke nadbiskupije (CZN), koje je članicama Volonterske skupine predstavila koordinatorka volontera CZN gospođa Ivana Reić, nekoliko se studentica uključilo u rad CZN.

Tako su Tanja Popović, Martina Jakelić (studij psihologije, 2. god.) i Mija Rakarić (studij sociologije, 2. god.) postale redovite posjetiteljice i prijateljice djece u Caritasovoj kući za zbrinjavanje djece s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem “Bl. Alojzije Stepinac” u Brezovici.

„Tamošnji je zadatak šetnja štićenika Caritasovog doma u Brezovici. Projekt se zove ‘Sunce za sve’. Iako fizički posao ne zahtijeva puno, tj. skoro ništa, samo šetnju parkom ili hodnicima doma, psihički treba biti jako snažan.” - Mija Rakarić

„Došao je i taj dan kada smo konačno izašli s djecom na sunce ☺. Radost se zaista primijetila na njihovim licima te su uz poneki smiješak neki svoju sreću iskazivali i vriskom. Sa svakim smo djetetom šetali kroz cijeli dvorište 15-tak minuta.“ - Tanja Popović

„Bio je predivan dan, pa smo djecu šetale po stazicama koje okružuju Dom. U šetnji su nam se pridružila i neka ostala djeca koja su nam pomogla gurati invalidska kolica. Jedna nam je djevojčica pričala o svojim školskih uspjesima i dobrim ocjenama iz matematike. Naši mali štićenici doista vole biti vani na zraku.“ - Martina Jakelić

„Mogu samo reći da smo kolegica i ja oduševljene i ljudima koje smo upoznali i okruženjem jer sve zaista izgleda lijepo i ugodno te se veselim volontiranju koje me čeka svake subote.“ - Tanja Popović

„Ne samo da je osoblje vrlo ljubazno i društveno, nego i rad sa tom djecom mi je ispunjavajući opuštajući.“ - Mija Rakarić

„Osjećaj je predivan, posebno kada vidite na njihovim licima koliko im ta šetnja i društvo znači i koliko su oni zapravo sretni samo time“ Tanja Popović

„Iako mi oni ne mogu riječima reći hvala, oni to pokazuju svojim osmijehom. Možda je teško shvatiti da oni nešto razumiju, ali tako je. Kada vide mene da se približavam s dekićom odmah se osmjehnu što pokazuje da razumiju tko sam i zašto sam tamo. Čak i djeca iz drugih kućica su vrlo druželjubiva (u Brezovici ima 6 kućica, 5 stalnog boravka i 6. kućica za poludnevni boravak, djeci je omogućeno

školovanje i sva skrb koju zahtijevaju). Moram priznati da će mi nedostajati druženje sa djecom i njihovi osmjesi i opuštajuća šetnja po dvorištu. Svaki put sam sa veseljem i osmijehom ulazila u kućicu broj dva, a s još većim zadovoljstvom i osmijehom odlazila. Oni su mi bili svojevrsna relaksacija i odmor od svakodnevnog rasporeda učenja i predavanja na Sveučilištu. Voljela sam otići tamo, jer pored njih svaki moj problem je bio toliko manji i toliko nevažan, barem tih dva sata. Na dva sata svijet mi je postao jednostavan, sreća neizmjereno veća. Veselim se 9. mjesecu i ponovnom odlasku u Brezovicu. Nadam se da me do tada neće zaboraviti.“ - Mija Rakarić

Caritasova kuća za smještaj majki i djece od rođenja do tri godine starosti »Kuća ljubavi« - Savica Šanci

U Caritasovoj “Kući ljubavi”-Savica Šanci volontira Gloria Glibo, studentica 2. godine povijesti. O svom iskustvu i širenju društvene mreže s drugim volonterima, djelatnicima, djecom i korisnicima, kao i stvaranju ideja kako uljepšati dane korisnicima kuće piše:

„U petak, 11. travnja 2014. odlučila sam prvi put kao volonterka posjetiti caritasovu Kuću ljubavi na Savica-Šanci. Za Kuću ljubavi sam prvi puta čula još u osnovnoj školi kada sam ju posjetila sa župom Sv. Vid Petruševac, te sam ovaj Božić sudjelovala u kupovini namirnica koju je organizirala jedna privatna tvrtka.“

Cilj volonterki iz Kuće ljubavi je zbliziti se s jednim djetetom te raditi i posvetiti se njemu.

„Nakon što sam se probudila, dočekala me poruka i molba da se danas dođem igrati s djecom. S obzirom da nisam imala nikakvih planova, odmah sam se spremila i otišla do Doma. Sestra Mirjam me upoznala s drugom volonterkom Ivanom, a u igraonici je osim nje bio i student socijalnog rada na praksi kojeg već poznajem. Ovaj put sam vrijeme provela sa starijom djecom, od 3 – 6 g. U igraonici sam jednoj djevojčici čitala slikovnicu, a kasnije smo svi zajedno otišli u dvorište na igru. U dvorištu su bile i trudnice s kojima sam kratko razgovarala te jedan tata koji je došao posjetiti svoju djecu.“

„Da posao volonterki nije samo zabavan, nego i jako odgovoran, shvatila sam vrlo brzo. Iako je tu bilo dosta opominjanja i hvatanja između nas, na kraju mi je N. N. sjela u krilo i dok smo zajedno grickali perece iznenadio me njezin poljubac.“

Volonterke Gloria Glibo i Mija Rakarić

Caritasova kuća za smještaj djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi Trešnjevka

U Caritasovoj kući za smještaj djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi Trešnjevka kratko je radila Dorotea Božić, studentica psihologije 2. god. pomažući u svladavanju matematike jednom korisniku kojemu je ta pomoć bila vrlo potrebna.

Blaženije je davati nego primati. (Dj 20,35)

Volontiranje u domovima Karmelićanki Božanskog Srca Isusova (Hrvatski Leskovac i Vrhovec)

U Kući sv. Terezije od Malog Isusa na Vrhovcu volontiraju Anamarija Parić, Gabriela Galić, studentice 2. godine psihologije i Ana Vivoda, studentica 1. god povijesti

Crtež s web stranice Domova Karmelićanki BSI

„Nakon iskazane želje za volontiranjem posjetila sam dječji dom sv. Terezije od Malog Isusa 20. svibnja 2014. u društvu nekoliko kolegica s fakulteta. Taj dan nas je njihova predstojnica upozнала s ustrojstvom i načinom rada dječjeg doma te nas je provela kroz sve prostorije gdje djeca provode svoje slobodno vrijeme. Vedrina koja prožima njihov dom i iskrena radost na licima djece jednostavno ostavila bez riječi. Premda sam tek na početku sa svojim volontiranjem, iskreno sam zahvalna što sam dobila priliku postati volonter u dječjem domu i nadam se da će se naša suradnja nastaviti.“ - Gabriela Galić

„Kad sam dolazila na susret s djevojčicom, pohrlila mi je u susret i teta iz njezine grupe mi je rekla kako se raspitivala za mene kada ću joj doći. To mi je bilo jako drago i ohrabrilo me da se trudim i da ju ne napustim. Jako sam se zbližila s njom. Djevojčica je razvila prioritetnost prema meni pa su tete posebno sretno što dolazim redovito.

Dogovorila sam se s tetama da ću ih posjetiti na ljetovanju jer ljetujem blizu njihovog ljetnog sjedišta. Igrale smo se u bazenu s njezinom braćom i učili plivati. Izuzetno cijenim iskustvo volontiranja koje mi je pruženo. Zaista uviđam da što se više ja dajem više dobivam i srce mi se širi. Nastavit ću redovito dolaziti i na jesen. Zbližila sam se ne samo sa djevojčicom L. i njezinim mlađim bratom već i sa tetom u grupi koja mi pruža veliku podršku i posebni je izvor utjehe i nade u trenucima kada žalim što odlazim od djece jer osjećam da trebaju i zaslužuju svu moju pozornost, vrijeme i ljubav.“ - Anamarija Parić

„Sestra Bernarda mi je rekla da volonteri polako trebaju ići s tom djecom, pa tako i ja ne ispitujem tu djevojčicu o njenom dolasku u dom i o njenim roditeljima, no kako vrijeme prolazi počela mi se sve više i više otvarati što se tiče te teme. Zbog toga ne želim reći da sam njena volonterka, nego slobodno mogu upotrijebiti riječ i prijateljica jer mi je kroz mjesec dana prirasla jako k srcu. Kako me preko ljeta neće biti u Zagrebu, dogovorila sam se sa sestrom Bernardom da ću je nekad nazvati na telefon, pa ćemo se malo čuti, a u devetom ćemo se mjesecu, kad se vratim u Zagreb, nastaviti družiti kao i do sada.“ - Ana Vivoda

U Kući sv. Josipa, Hrvatski Leskovac volontirale su Lucija Pofuk, studentica 4. godine povijesti i Ana Kovčević, studentica 1. godine psihologije.

„Moje volontiranje se sastojalo od pomoći u učenju dječaku A. Pomagala sam mu u učenju engleskog jezika, no naše učenje širilo se i na druge predmete, pa smo tako učili i vjeronauk, povijest, kemiju i matematiku. Iako je matematiku više učio on mene nego ja njega ☺. Vrijeme provedeno u učenju i druženju bilo je zabavno i korisno i za mene, a nadam se i za njega. Prvih pola sata bi se družili i razgovarali, a zatim bi oko sat vremena učili. Volontiranje je za mene bilo vrlo lijepo iskustvo, iskustvo u kojem nešto daješ od sebe, ali puno više primaš. Također iskustvo koje mnogo oplemenjuje i obogaćuje. Spomenula bih i sestre koje su vrlo drage i jedan su blagoslov za djecu. Također su i ostali zaposlenici doma vrlo dragi i pristupačni. Iako je ovo bilo dosta kratko vrijeme i nije bilo puno susreta, kako zbog A. rasporeda, kako zbog mojih obveza, mislim da je bilo lijepo i kvalitetno provedeno. A. je na kraju imao četvorku iz engleskog, što je veliki uspjeh pa se nadam da sam i ja malo tome pridonijela.“ - Lucija Pofuk

„Nadam da ću se bar još jednom vidjeti s K. Bilo je i to vrijedno iskustvo. Ja sam htjela nekako probati nešto raditi s njim s obzirom da smo učili načine čitanja na kolegiju psihologije, ali on to nije htio ni čuti. Nisam ništa forsirala, ali ono što sam s njim radila htjela sam da baš zna s razumijevanjem. No, s obzirom na njegove mogućnosti, spremnosti i potrebe jednostavno nije išlo. Jedino se još nadam jednom neobaveznom izletu do grada pa da možda odemo do Zoološkog vrta.“ - Ana Kovčević

Volonterke Lorena Koren i Ana Vivoda

Dječji vrtić „Brat Sunce“

U privatnom dječjem vrtiću Brat Sunce Družbe sestara Franjevki od Bezgrješne po potrebi volontiraju studentice prve godine povijesti Lorena Koren i Ana Vivoda.

„Volontiranje i rad s djecom su za mene bili jedno od ljepših iskustava u životu. Djeca DV „Brat Sunce“ su me ugodno iznenadila svojim lijepim odgojem i pristojnošću. Bili su vrlo dobri i uvijek slušaju sve što im se kaže. Vrlo su pametni, jedna djevojčica me čak savjetovala da svom psu ne dajem kupovne keksiće jer oni nisu prirodni i zdravi.“ - Lorena Koren

„Za početak sam smatrala da bi bilo dovoljno volontiranje u vrtiću da vidim kako će mi se sviđjeti, hoće li mi biti problem zbog fakulteta, no kako volim provoditi vrijeme sa djecom mislila sam da sam spojila ugodno sa korisnim. Kada sam prvi puta otišla u vrtić „Brat Sunce“ odmah mi se sviđjelo i znala sam da je to to, da sam pogodila ono što me stvarno ispunjava. Ono što me najviše iznenadilo je bila reakcija djece. Prvi puta su kolegicu Lorenu i mene vidjeli, no odmah su nam s veseljem prišli i htjeli da se s njima igramo i da ostanemo duže u vrtiću. Sestra Julijana nas je lijepo primila, objasnila nam naše dužnosti te smo se dogovorili da ćemo dolaziti po potrebi. Najviše od svega mi je žao što nas nisu često zvali u vrtić, nego svakih mjesec dana i to se često poklapalo sa našim predavanjima te smo zbog toga uvijek probale naći način kako da kombiniramo odlaske u vrtić s predavanjima.“ - Ana Vivoda

Lana Heim Šarko, studentica 2. godine psihologije

Volontiranje na Festivalu tolerancije

„Volontirala sam na Festivalu Tolerancije-JFF od 5. svibnja 2014. pa sve do kraja mjeseca na izložbi „Umjetnost protiv zaborava“ Adolfa Frankla u Galeriji Klovičevi dvori. Čuvala sam izložbu zajedno s još nekoliko djevojaka. Sama izložba je iz ciklusa „Vizije pakla“ i tiče se Holokausta. Adolf Frankl je kao Židov bio zarobljen i deportiran u logor Auschwitz-Birkenau, no uspio je preživjeti to užasavajuće iskustvo. Do kraja svoga života stvarao je djela s motivima Holokausta. Festival tolerancije u suradnji s vodećim imenima hrvatske street art scene organizirao je akciju ne samo u smislu odavanja počasti žrtvama nego i skretanja pažnje da se slično nikada više ne ponovi. Moje iskustvo na Festivalu tolerancije je bilo vrlo

pozitivno i dobila sam želju sudjelovati u još brojnim volonterskim akcijama i programima. Upoznala sam mnogo ljudi i shvatila važnost promicanja tolerancije i ljubavi među ljudima, bez obzira na različitosti koje nas čine jedinstvenima.“ - Lana Heim Šarko

Studenti ispred kuće Misionarki ljubavi u Jukićevoj u Zagrebu

U Pučkoj kuhinji sestara Misionarki ljubavi Marije Terezije

„Uz Brezovicu sam povremeno, kada bih našla vremena, otišla u Pučku kuhinju u Jukićevoj ulici. Ustaljeni posao u kuhinji, čišćenje namirnica i sjeckanje, čišćenje i pranje posuđa i kuhinje nakon ručka. Jedino što mi je bilo tamo zanimljivo je to što tamo rade i časne iz raznih dijelova svijeta pa čak i iz Afrike. Stoga je bilo vrlo zanimljivo slušati njih kako pričaju na materinjem jeziku, a pomalo smiješno kada bi pričale sa mnom, budući da ne znaju baš hrvatski pa ponekad i krivo razumiju ili se krivo izraze. Uglavnom zanimljivo iskustvo. U kuhinju sam išla povremeno i nije bilo redovito volontiranje pošto može doći tko hoće i kad i koliko često hoće.“ - Mija Rakarić

Što smo naučili o problemima u društvu te samom radu institucija:

„Nakon razgovora i ispunjavanja volonterske dokumentacije, sestra Mirjam me upoznala s osobljem, prostorijama, pravilima Kuće, ali i „obvezama“ volontera. Do sljedećeg puta trebala sam donijeti liječničku potvrdu da sam psihički i fizički zdrava te potvrdu o nekažnjavanju.“ - Gloria Glibo

„Danas smo uistinu shvatile zahtjevnost i težinu posla s kojima se stalni zaposlenici svakodneвно susreću, jer kao što ni mi nismo svaki dan dobro raspoloženi, jednako je tako i s tom dječicom.“ - Tanja Popović

„Po završetku šetnje, djecu smo vratili njihovim tetama, te smo se Tanja i ja uputile socijalnoj radnici na razgovor. Gospođa nas je ugodno primila te nas pitala za naše dojmove. Pričala nam je pojedinosti o djeci s kojom se družimo i za koje smo zadužene. Rekla nam je kako mnogi roditelji ne zovu, niti se zanimaju za svoju djecu.“ - Martina Jakelić

„I osoblje je uvijek na raspolaganju za pomoć, te surađuju ne samo jedni s drugima nego i sa volonterima. Ja sam osobno sam imala razgovor sa defektologinjom kako bi mi

pomogla u razumijevanju koje dijete iz druge kućice na što reagira“. Mija Rakarić

„Razgovarala sam s medicinskom sestrom o pojedinoj djeci, saznala nešto o tome kako su došla u dom, koja su međusobno braća i sestre, kako izgleda dan u Kući.“ - Gloria Glibo

„Zatim smo se smjestili u sobe i započeli sa radom. Nakon što smo se svi predstavili odakle smo i na kojoj volonterskoj poziciji radimo, bili smo podijeljeni u tri grupe. Svaka grupa je prvo imala zadatak predložiti kako poboljšati programe za volontiranje određenoj društvenoj skupini koje već postoje. Poslije toga svaka je grupa morala osmisliti novi volonterski projekt koji bi se provodio na području cijele Hrvatske.“ - Mija Rakarić

„Što se tiče toga doma, najviše me je začudilo kada sam čula kako ova ta djeca imaju svoje roditelje, no oni ih ne posjećuju tako često. Ne znam koliko je to u redu da priznam svoja razmišljanja u tom trenutku, no nije mi ni sada jasno kako je moguće da netko ne vodi brigu o vlastitome djetetu, jer bi svaki dobar i pravi roditelj mogao uvijek i uvijek će naći vrijeme za svoje dijete, pa makar i jednom tjedno, ali će barem posjetiti ili ako ništa drugo nazvati.“ Ana Vivoda

„Nažalost, eto, neki su djelatnici srdačniji i puni ljubavi, dok su druge malo manje.“ - N. N.

Nije svako volontersko iskustvo za nas:

„Ne mogu reći da sam se u tom stanu osjećala ugroženo, ali ne mogu reći da sam se osjećala i ugodno. Veoma čudan osjećaj. Bila je to neka vrsta nelagode... No ni poslije se nisam osjećala super. Uglavnom, nisam se pronašla u ovoj ulozi a ne mogu reći niti da je bilo neko predivno iskustvo niti sam se dobro osjećala poslije rada, niti sam imala osjećaj da se uopće želim tamo vratiti. Stoga sam prestala sa radom na toj poziciji.“ N. N.

„Iskreno i ja sam malo izgubila volju ako druga strana ne želi tu pomoć“ N. N.

Kamo smo sve išle u sklopu volonterskog rada

Djecu s kojom smo se družili tijekom ove akademske godine vodili smo u zoološki vrt grada Zagreb, u kazalište Histrion i na dječju predstavu.

Eto, što volonteri govore o tim iskustvima:

„Volonterka Ivana, Stefan (student) i ja dogovarali smo se kako bi djecu mogli odvesti u šetnju gradom ili u zoološki vrt. Čekala sam ih na ulazu, bila sam oduševljena, kada sam ih vidjela i sretna što su me neki prepoznali, iako sam bila s njima samo jednom. Starija djeca su bila uzbuđena što će vidjeti antilope, emue, medvjede i velike ribe.“

„Vodili smo djecu iz vrtića Brat Sunce u kazalište na jednu edukativnu predstavu. Glumci su djeci kroz igru i smijeh objasnili kako ne smiju držati ljutnju u sebi nego kako trebaju reći nekome ako ih je povrijedio. Također, naglasili su kako je najvažnija stvar na svijetu ljubav.“ - Lorena Koren

Duhovna obnova i susret volontera u Caritasovom centru Kalje na Žumberku

„Iako sam bila među rijetkim mlađim generacijama volontera moram priznati da je bilo odlično i žao mi je što nije više mladih išlo. Sa svakim kilometrom bliže Kaljama krajolik je bio sve ljepši. Čim smo se krenuli penjati i ušli u prirodu znala sam da će mi se svidjeti. Pogled je bio očaravajuć. Neki ljudi ovako nešto vide samo na plakatima ili screensaveru svoga kompjutera, a mi to imamo

Caritasovo odmaralište za djecu i mlade u Kalju na Žumberku

pod nosom, no nismo voljni odvojiti jedan vikend dalje od kompjutera kako bi vidjeli pravo čudo prirode. Nadam se da ću još koji put imati priliku otići tamo i ostati malo duže sa više slobodnog vremena za razgledavanje okoliša. Sve u svemu bilo je lijepo na jedan dan ostaviti obaveze i probleme daleko iza sebe i uživati u predivnom pogledu, istinskoj prirodi i ljudima koji uistinu znaju biti sretni s malim.“

*Nije nebo visoko,
nisu zvijezde daleko,
samo spusti glavu,
pogledaj dječje oko.*

Antun Matošević

*Tekst pripremila: Valentina Kanić,
voditeljica Volonterske skupine HKS-a*

*Izvoješće grafički uredila: Suzana Obrovac Lipar,
voditeljica Odjela za odnose s javnošću
Zagreb, rujan 2014.*